

ת"פ 26965/11/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 26965-11-19 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע, ביום 9.8.2020, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בכך שביום 6.4.19 איים על אשתו, המתלוננת בכך ש"יעשה לה פאדיחות" ויפגע בה אם תתחתן עם גבר אחר.

כחודש קודם לכן, היכה הנאשם את המתלוננת בפיה עם טלפון נייד וגרם לה דימום במקום, וכן היכה בראשה בכרית.

במסגרת הסדר הטיעון הודה הנאשם והורשע בכתב אישום נוסף שצירף, ממנו עולה כי בחודש דצמבר 2017, על רקע עזיבת המתלוננת את הנאשם, איים הנאשם בשיחת טלפון על אחיה - גיסו - כי ישרוף וירצח אותו.

הנאשם הורשע אפוא בשתי עבירות איומים, ובעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש.

הוסכם כי הנאשם יישלח לתסקיר שירות מבחן ולחוו"ד הממונה על עבודות השירות.

תסקירי שירות המבחן:

הוגשו 4 תסקירים, שבקצירת האומר עלו מהם הדברים הבאים:

- הנאשם הודה, לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו, ואף הבהיר כי מעולם לא עמד לממש איזה מאיומו.
- לנאשם אין עבר פלילי ואין תיקים אחרים (לאחר שצורף התיק הנוסף)

עמוד 1

- לנאשם משפחת מוצא חמה ותומכת אף כי בסופו של יום גדל ברקע של עזובה, סיים בית ספר יסודי בלבד ועבד - עד היום - בעבודות מזדמנות בתחום המזון בעיר העתיקה בירושלים.
- שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל לרוב אורח חיים תקין ובעל מחוייבות לתפקידו כאב לבנותיו.
- נישואיו למתלוננת הם נישואי השניים, וגם במסגרתם התגרשו השניים ונפרדו לתקופה ארוכה, העבירות נעברו במסגרת ועל רקע הפרידה, ובהיותו סובל מ"חרדת נטישה" בהינתן פרידתו מאשתו הקודמת כשנושא פרידתו מהראשונה או גירושיו ממנה אינו ברור, מנישואין אלה נולדה לו בת ולטענת המתלוננת הוא מחלק זמנו בין ביתו לאשתו הקודמת.
- לנאשם דפוסי חשיבה פטריארכליים, העבירות בוצעו גם על רקע רצונה של המתלוננת לצאת לעבוד והסתייגותו מכך, אולם כיום הם חיים יחד, ומצבם הכלכלי אינו יציב.
- תחילה סבר שירות המבחן כי ראוי לשלב את הנאשם בטיפול ועתר לדחיה לצורך זה.
- בהמשך ניסה השירות לשלב את הנאשם ב"בית נועם" ומסירב לכך הנאשם, מטעמים של פניות ועבודה, ביקש השירות לשלבו בטיפול תובעני פחות. הנאשם הביע נכונות לכך ואף נקבעו פגישות, אלא שהנאשם הופיע רק לאחת מהן, ולבסוף סבר שירות המבחן כי מוצו ניסיונות שילובו בטיפול וביקש לסיים את סאת הניסיונות ללא המלצה טיפולית.
- שירות המבחן סבור כי בהיעדר טיפול ועל רקע מכלול גווני אישיותו והמניעים העלולים לעמוד ביסוד אלימות מצידו, אין הפחתה מהותית במסוכנות הפוטנציאלית הנשקפת מהנאשם במסגרת יחסי זוגיות.

הממונה על עבודות השירות מצא כי הנאשם כשיר לרצות מאסר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים:

המאשימה פירטה את העבירות בהן הורשע הנאשם, זיהתה כערכים מוגנים שנפגעו את שמירת התא המשפחתי, שלות גופה ובטחונה של המתלוננת והמתלונן, ואני מקבל עמדתה.

המאשימה עתרה לקביעת מספר מתחמי ענישה, בגין התיק הראשון מאסר שינוע בין מספר חודשים ל 12 חודשים בפועל, ובשני בין 12 - 14 חודשי מאסר.

המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן מהם למדה כי הנאשם אימפולסיבי ובעל גישה מעוותת כלפי המתלוננת, אשר הביעה - כך המאשימה - חשש וחרדה מהנאשם.

עוד הטעימה המאשימה כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ובסופו של יום לא שיתף פעולה עם שום טיפול שהוצע לו, ומשום כך סברה כי מקום מרכזי בשיקולי הענישה צריך להיות הרתעתו.

למרות המסקנה העולה לכאורה מדבריה עתרה המאשימה לעונש מאסר בן 9 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, ואף הגישה פסיקה התומכת בעמדתה.

הסנגור העיד מתוך מפגשיו שלו עם הנאשם בהם באו לביטוי - לדבריו - הסתכלות, הפנמה וחרטה.

לטענתו, עול פרנסת שתי נשותיו וחמשת ילדיו עמד ברקע כישלונו לשתף פעולה בטיפולים שהוצעו לו, ואין הדבר נובע מחוסר מוטיבציה לעלות על דרך המלך.

על פי הסנגור, הנאשם נטש את דרך התנהלותו השגויה, חומרת העבירות שעבר אינה גבוהה, האינטרס הציבורי כולל גם את האינטרס המשפחתי של המתלוננת ומשום כל אלה יש לענוש את הנאשם בענישה צופה פני עתיד או לכל היותר מאסר בעבודות שירות לתקופה מדודה ושקולה.

גם הסנגור תמך עתירתו בפסיקה שהגיש לבית המשפט.

בדבריו לפני הביע **הנאשם** חרטתו על מה שקרה, ציין כי למד לקח מהמקרה שעשה, כי הוא נושא באחריות לילדיו ומשפחתו וחושב לטווח הארוך. עוד סיפר הנאשם כי הוא חי עם אשתו וילדיו ועובד בעבודה מסודרת כמנהל מסעדה.

דין והכרעה:

קיבלתי, כאמור, את זיהוי הערכים שנפגעו כפי שנאמרו על ידי ב"כ המאשימה.

באשר למידת הפגיעה, ככל שהיא נמדדת בחומרת העבירות, אני מוצא אותה בעצמה נמוכה - בינונית, זאת בהתחשב בשלל תיקי אלמ"ב שנדונו בפניי בשנים האחרונות, ובתוכן האיום שאיים הנאשם על המתלוננת, אף כי איומיו על המתלונן לא היו מינוריים כלל.

עיינתי היטב בפסיקה שהוגשה על ידי כל אחד מהצדדים, מצאתי כי לא ניתן להיתמך אף לא באחד מפסקי הדין שהוגשו, בין מחמת פערי עוצמות האלימות בין המקרה לפניי לבין המקרים שנדונו בפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה, ובין מחמת הטיפול המוצלח שעברו נאשמים בשניים מפסקי הדין שהוגשו על ידי הסנגור, ובאשר לשלישי - שקראתיו בתשומת לב, למעט אינטרס קונקרטי מוחשי שהוצג בו, לא עלה בידי להבין כיצד הגיע כב' שופט השלום שדן בתיק למסקנותיו בדבר אי הרשעת הנאשם באותו מקרה וממילא אין בכך אסמכתא.

באשר למקרה לפנינו, אלה השיקולים שינחו אותי לקולא בגזירת דינו של הנאשם:

- היעדר עבר פלילי.
- הודאה, לקיחת אחריות וחרטה (בניגוד לדברי המאשימה, נכון לומר שהנאשם מנסה להסביר את התנהגותו בפני שירות המבחן, אך אין בכך להפחית ממשקל הודאתו וחרטתו).
- התרשמות שירות המבחן כי הנאשם מנהל לרוב אורח חיים תקין ומגלה אחריות בתפקידו כאב.
- מצבה הכלכלי הרעוע של משפחת הנאשם והישענותה, בין היתר, על עבודתו.
- ההרתעה שמהווה ההליך השיפוטי על הנאשם מחזרה על התנהגות דומה, ועמדת המתלוננת (בניגוד לדברי המאשימה) כי אינה חוששת מהנאשם.
- חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (ובמיוחד בתיק שצורף - למעלה מחמש שנים) והעובדה כי לא נפתחו תיקים נוספים כלשהם כנגד הנאשם.

ואלו השיקולים שינחו אותי לחומרא בקובעי את עונשו:

- המסוכנות הפוטנציאלית היחסית הנשקפת מהנאשם במצבי משבר זוגיים, במשולב עם גישתו הפטריארכלית ביחסי זוגיות, ו"זמינות" המשברים (ח"ח) בהינתן חרדת הנטישה שמלווה אותו, הכל - כעולה מתסקירי שירות המבחן הנאמנים עלי.
- היעדר נכונות (מפאת אילוצים או מסיבות אחרות) לטיפול שורש נפשי או אחר במאפיינים העלולים לבוא לביטוי באותם משברים, ומכאן - הכבדת משקלה של ההרתעה האישית בשיקולי הענישה על פני שיקולים אחרים.
- ככל שמדובר בעצמת הפגיעה בערכים המוגנים, אין בה כדי להטות לקולא או לחומרא את שיקולי הענישה (לבד, כמובן, מהצורך לתת ביטוי נאמן לסלידת בית המשפט מאלימות ביתית)
- אני סבור אפוא כי מתחם הענישה בתיק זה צריך לנוע בין חודש לבין שמונה חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות. בהתחשב בשיקולים שפירטתי - יש למקם את הנאשם באמצע מתחם הענישה.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 4.5 חודשי מאסר, אותם ירצה הנאשם בעבודות שירות לפי חו"ד הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוין ביום 09.10.23
2. מאסר למשך 7 חודשים, ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מסיום ריצוי עבודות השירות כל עבירת אלימות במשפחה, כולל איומים, כלפי בת זוג או מי מילדיו.
3. קנס בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו, הקנס יקוזז כנגד הפקדה שהפקיד הנאשם ובאין כזו - ישולם עד ליום 1.11.23.
4. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור בתוך שנה מסיום ריצוי עבודות השירות אחת מעבירות התנאי - ישלם 10,000 ₪. הצהרת הנאשם נרשמה לפניי.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ב אב תשפ"ג, 30 יולי 2023, בהעדר הצדדים.